

Prof. dr hab. Agata Jarecka  
Sztuki muzyczne, dyscyplina instrumentalistyka  
Akademia Muzyczna im. G. i K. Bacewiczów w Łodzi

Akademia Muzyczna w Krakowie  
Dziekan Wydziału Instrumentalnego  
wpłynęło dnia ...2018-01-30  
nr ..... zał. ....  
mgr Małgorzata Krowicka

### **Zleceniodawca opinii**

Akademia Muzyczna w Krakowie, Wydział Instrumentalny, pismo z dnia 30 listopada 2017 r. (odebrane w dniu 4 grudnia 2017 r.), zlecenie podjęte na podstawie ustawy z dnia 14.03.2003 r. tekst jednolity o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 wraz ze zmianami Dz. U. z dnia 27.07.2005 r. Nr 164, poz. 1365, art.14 ust.2 pkt.2).

### **Dotyczy**

Uchwał Rady Wydziału Instrumentalnego w sprawie :

- wszczęcia na wniosek Pani mgr Aleksandry Lelek z dnia 12 października 2015 r. przewodu na stopień doktora sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka (Uchwała nr 137/2015),
- wyznaczenia promotora w osobie dr hab. Doroty Imiełowskiej (Uchwała 138/2015),
- wyznaczenia promotora pomocniczego w osobie dr hab. Dominika Połońskiego (Uchwała 139/2015),
- wyznaczenia recenzentów (Uchwała 112/2017).

W świetle ustawy z dnia 14 marca 2003 r. tekst jednolity o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 wraz ze zmianami Dz. U. Nr 164, poz. 1365 z dnia 17.08.2005 r., tekst jednolity art.6 ust.1, 3) Rada Wydziału Instrumentalnego posiada uprawnienia do przeprowadzenia przewodu doktorskiego na stopień doktora w dziedzinie sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka. Do dokumentacji z posiedzeń Rady dołączono:

- uchwałę o wszczęciu przewodu doktorskiego z dnia 21 października 2015 r.,
- uchwałę o wyznaczeniu promotora w osobie dr hab. Doroty Imiełowskiej z dnia 21 października 2015 r.,
- uchwałę o wyznaczeniu promotora pomocniczego w osobie dr hab. Dominika Połońskiego z dnia 21 października 2015 r.,
- protokoły komisji skrutacyjnej z przeprowadzonych głosowań w dniu 21 października 2015 r.
- uchwałę o wyznaczeniu recenzentem pracy doktorskiej mojej osoby z dnia 25 października 2017 r.,
- protokół komisji skrutacyjnej z przeprowadzonego głosowania w dniu 25 października 2017 r.,
- wyciągi z protokołów z posiedzeń Rady Wydziału Instrumentalnego z dnia 21 października 2015r. oraz z dnia 25 października 2017 r.,
- listy obecności członków Rady Wydziału na posiedzeniach w dniu 21 października 2015 r. oraz w dniu 25 października 2017 r.

-listy członków Rady Wydziału Instrumentalnego zaliczanych w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka do minimum kadrowego z dnia 21 października 2015 r. oraz z dnia 25 października 2017 r.

Liczba uprawnionych członków Rady wynosiła w momencie wszczynania przewodu 29 osób. Na posiedzeniu w dniu 21 października 2015 r. było obecnych 16 uprawnionych członków Rady. Rada Wydziału Instrumentalnego wszczyła przewód doktorski Pani mgr Aleksandrze Lelek przy 9 głosach za, 6 głosach wstrzymujących i 1 głosie przeciwnym. Wyznaczono promotora w osobie dr hab. Doroty Imiełowskiej ( 12 głosy za, 3 głosy wstrzymujące i 1 głos przeciwny) oraz promotora pomocniczego - dr Dominika Połońskiego ( 16 głosów za, głosów wstrzymujących i przeciwnych nie było). Quorum głosujących w chwili podejmowania uchwał zostało zachowane.

Liczba uprawnionych członków Rady w dniu 25 października 2017 r. wynosiła 28 osób. W głosowaniu nad wyznaczeniem mojej osoby recenzentem, było obecnych 20 członków Rady. Oddano 20 głosów ważnych: 20 głosów za, głosów wstrzymujących i przeciwnych nie było. Quorum głosujących w chwili podejmowania uchwały zostało zachowane.

Niniejszym stwierdzam, że w świetle ustawy z dnia 14 marca 2003 r. art.14 ust.2 pkt.1, Rada Wydziału Instrumentalnego podjęła prawomocną uchwałę o wszczęciu przewodu doktorskiego na stopień doktora w dziedzinie sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka oraz wyznaczeniu mej osoby recenzentem pracy doktorskiej Pani mgr Aleksandry Lelek.

#### **Podstawowe dane o kandydatce**

Pani mgr Aleksandra Lelek urodzona 22 maja 1991 r. w Krakowie, ukończyła z oceną bardzo dobrą z wyróżnieniem studia II st. w Akademii Muzycznej w Krakowie dnia 16 czerwca 2014 r., w klasie wiolonczeli prof. Zdzisława Łapińskiego, na Wydziale Instrumentalnym. Jako studentka krakowskiej uczelni, w 2013 r., w ramach programu Erasmus, wyjechała do Augsburga, gdzie na tamtejszym uniwersytecie, w Leopold Mozart Zentrum, doskonaliła swoje umiejętności w grze na instrumencie w klasie prof. Juliusa Bergera. Po ukończeniu studiów, rozpoczęła studia doktoranckie w Akademii Muzycznej w Krakowie i studia podyplomowe o profilu "Concert Musicus" w Royal Conservatory w Brukseli.

W latach 2004-2015 Doktorantka uczestniczyła w 27 festiwalach, różnego typu kursach i warsztatach mistrzowskich w Polsce i zagranicą. Do najważniejszych z nich można zaliczyć:

-Ogólnopolskie Warsztaty Muzyczne w ramach XI Ogólnopolskiego Festiwalu " Gwiazdy Promują" w Jeleniej Górze (2004)

-IV Międzynarodowy Muzyczny Festiwal Portugal&USA w Viana do Castelo (Portugalia 2005)

-międzynarodowe festiwale Morningside Music Bridge zorganizowane w Calgary (2008) oraz w Gdańsku (2009)

-International Summer Academy Prag-Wien-Budapest w Semmering (Austria 2011)

-Festiwal Młodych Talentów w Schiermonnikoog ( Holandia 2013)

-Międzynarodowe Spotkania Muzyczne (Enghien International Musical Encounters) w Enghien, ( Holandia 2012, 2014)

- Masterclass organizowany przez Królewskie Konserwatorium w Brukseli ( 2015)

- Festival Encuentro de Musica y Academia de Santander w Santander ( Hiszpania 2015)

Artystka doskonaliła swoje umiejętności w grze na instrumencie u najwybitniejszych wiolonczelistów, takich jak: Frans Helmerson, Garry Hofmann, Arto Noras, Ivan Monigetti, Jeroen Reuling, Csaba Onczay, Anatolij Krastov, Stanisław Firlej, Tomasz Strahl, Andrzej Bauer, Kazimierz Michalik.

Kandydatka od najmłodszych lat zdobywała liczne nagrody na konkursach wiolonczelowych w kraju i zagranicą, m. in. jest laureatką:

- I nagrody na Międzynarodowym Konkursie Wiolonczelowym w Liezen ( Austria 2004)
- IV miejsca w VI Międzynarodowym Festiwalu Wiolonczelowym im. A. Prochazku w Koszycach ( Słowacja 2004)
- trzecich miejsc w VIII i IX Międzynarodowym Konkursie Wiolonczelowym im. K. Wiłkomirskiego w Poznaniu (2004, 2006)
- III nagrody na Międzynarodowym Konkursie " Talenty Europy" w Dolnym Kubinie ( Słowacja 2006)
- pierwszych miejsc w dwóch kolejnych edycjach Międzynarodowego Festiwalu Morningside Music Bridge w Kanadzie ( 2008, 2009)
- I nagrody dla najlepszego solisty oraz nagrody za najlepszą interpretację utworu B. Martinu na International Summer Academy Prag-Wien-Budapest w Semmering (Austria 2011),
- wyróżnienia i nagrody dla najmłodszego finalisty w IV Międzynarodowym Konkursie Muzycznym im. M. Spisaka w Dąbrowie Górniczej ( 2010)
- III miejsca w VIII Międzynarodowym Niezależnym Konkursie Indywidualności Muzycznych w Kijowie ( Ukraina 2011)
- IV miejsca na IX Ogólnopolskim Konkursie Wiolonczelowym im. D. Danczowskiego w Poznaniu (2012)
- II nagrody w IV Międzynarodowym Konkursie im. J.A. Steina w Leopold Mozart Centrum w Augsburgu ( Niemcy 2013)
- Nagrody Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w Koncercie Roku (Łódź 2014)

Za swoje sukcesy artystyczne Kandydatka otrzymała następujące stypendia:

- Stypendium Twórcze Miasta Krakowa w dziedzinie muzyki ( 2013),
- Stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w latach 2012/2013 oraz 2013/2014,
- Stypendium Małopolskiej Fundacji "Sapere Auso" ( 2013/2014),
- Stypendium naukowe Fundacji Wspierania Edukacji Młodzieży Wiejskiej im. Z. i W. Pokusów (2013/2014).

Pani mgr Aleksandra Lelek jest wiolonczelistką bardzo aktywną zawodowo i prowadzi z powodzeniem różnorodną działalność artystyczną.

Jako solistka występowała w wielu salach koncertowych w kraju i zagranicą. Ma na swoim koncie koncerty solowe z orkiestrami: CORda Cracovia Orchestra pod dyrekcją Jerzego Maksymiuka i Macedonian Philharmonic Orchestra pod batutą Krzysztofa Pendereckiego, a także Orchestra Ruggero Leoncavallo we Włoszech i Orkiestrą Symfoniczną Akademii Muzycznej w Krakowie.

Większość działalności artystycznej Doktorantki stanowią recitale. Solowy repertuar kandydatki, pomimo młodego wieku, jest imponujący. Obejmuje najważniejsze pozycje literatury wiolonczelowej: solowej (Bacha, Pendereckiego, Ligetti'ego, Kodaly'a, Cassado), kameralnej (sonaty Brahmsa, Chopina, Beethovena, Boccheriniego, Debussy'ego, C. Francka, D. Szostakowicza, czy S. Prokofiewa), a także koncerty ( Boccherini'ego, Dvořáka, Elgara, Haydna, Lutosławskiego, Kabalewskiego, Pendereckiego, Saint-Saënsa, Schumanna). Ponadto Artystka również występuje jako kameralistka, grając m.in. w duecie ze skrzypcami i akordeonem, a także w innych formacjach zespołowych (trio smyczkowym, kwartecie smyczkowym i fortepianowy, kwintecie fortepianowym, sekstecie, czy oktecie). W latach 2009-2015 uczestniczyła w nagraniu ośmiu płyt CD, wydanych przez wytwórnię w Polsce i zagranicą.

## OCENA PRACY DOKTORSKIEJ

Praca doktorska Pani mgr Aleksandry Lelek pt. *Motywy ludowe w utworach na wiolonczelę solo Zoltána Kodály, Gaspara Cassadó i Arama Chaczaturiana w kontekście zagadnień interpretacyjno-artystycznych* składa się z dzieła artystycznego zarejestrowanego na nośniku elektronicznym i dołączonego opisu.

W ramach dzieła artystycznego zostały przedstawione trzy utwory na wiolonczelę solo: *Sonata op. 8* Zoltána Kodály, *Suita* Gaspara Cassadó oraz *Sonata-Fantazja C-dur* Arama Chaczaturiana.

Pierwszą pozycją na płycie CD jest 3-częściowa *Sonata op. 8* Zoltána Kodály. Utwór wymaga zastosowania skordatury (dolne struny C i G przestrojone są o pół tonu niżej), co z jednej strony komplikuje zapis nutowy, z drugiej zaś pozwala uzyskać zupełnie nowe możliwości brzmieniowe i harmoniczne instrumentu. Część pierwsza *Allegro maestoso ma appassionato* oparta jest na typowych węgierskich motywach ludowych z charakterystycznym rytmem punktowanym. Wirtuozostwo instrumentalne i żywiołowość - oto cechy nadrzędne, które powinny przyświecać wykonawcy w poszukiwaniu własnej interpretacji. Doktorantka wpisuje się w tę koncepcję przekonująco, choć czasem brakuje mi realizacji bardziej wyrazistych kontrastów dynamicznych i akcentów, w tym realizacji różnego typu sforzat (sf, sff, itp.). Nie zawsze odzywają się wszystkie składniki akordów w powrocie tematu pierwszego (*Tempo poco meno*). Druga część *Adagio (con grand' akspressione)* ma charakter wokalny. Pomimo, że słuchacz odbiera tę część utworu jako swobodnie improwizowaną, kompozytor zastosował bardzo precyzyjny zapis rytmiczny, utrudniając wykonawcy jego realizację poprzez wprowadzenie dwóch planów: melodii i akompaniamentu pizzicato, wykonywanego lewą ręką. Kandydatka odznacza się tu wrażliwością na barwę dźwięku i dużą muzykalnością, choć czasem odbywa się to kosztem utrzymania stałego pulsu i tempa. W ostatniej najtrudniejszej technicznie części *Allegro molto vivace* Zoltán Kodály podaje wykonawcy zawrotnie szybkie tempo, gdzie  $\text{♩}=160$ . Doktorantka wykazuje się dużą sprawnością techniczną, choć wykonuje całość trochę wolniej, niż zaproponował kompozytor, operując przy tym dowolnie tempem w różnych fragmentach. Czasem brakuje precyzji, nie zawsze odzywają się w całości akordy, czy pusta struna G (we fragmencie *stringendo poco a poco*, zapisanym *tremolo*). Część ta wykonywana jest jednak z pełnym zrozumieniem idei i treści muzycznych w niej zawartych.

*Suita* na wiolonczelę solo Gaspara Cassadó jest także kompozycją 3-częściową. Pierwsza część to *Preludio-Fantasia*, którą cechuje swobodna narracja. Doktorantka operuje znakomicie czasem, ale dość swobodnie traktuje sugestie kompozytora dotyczące zmian agogicznych. Wirtuozowskie gamy, figuracje, arpeggia naśladowane brzmieniem gitarę tak popularną w praktyce *flamenco*, są wykonywane z lekkością i fantazją. Również fragment z zastosowaniem flażoletów, imitujących flet, jest zagrany przez Artystkę z dużym wyczuciem i swobodą. Żywiołowa i na wskroś wirtuozowska część II *Sardana (Danza)* oparta jest na tańcu ludowym sardana. Kandydatka proponuje tu własną, ciekawą artykulację (nie zawsze taką, jaka została podana w tekście nutowym), jednocześnie wykonując tę część z dużą precyzją i swobodą instrumentalną. W pierwszym pokazie tematu *Allegro giusto* brakuje mi trochę wyraźniejszych różnic dynamicznych zaproponowanych przez samego kompozytora (w zapisie: dwa takty *forte*, następnie dwa takty *piano*). Natomiast cząstka środkowa *Poco meno*, grana jest niezwykle śpiewnie, a jej interpretacja świadczy o dużej wrażliwości i muzykalności Doktorantki. W III części *Intermezzo e danza finale* znów można usłyszeć ogniste *flamenco* i motywy kolejnego tańca hiszpańskiego, tym razem seguidilli. G. Cassadó po raz kolejny stosuje tu efekt *rasgueado*, czyli akordy i liczne figuracje melodyczne, typowe dla techniki gitarowej. Aby uzyskać pełnię harmonii kompozytor wprowadza technikę akordową, zmuszając często wiolonczelistę do jednoczesnego grania po trzech strunach.

Stanowi to pewną trudność techniczną dla wykonawcy, który w szybkim tempie i często w dynamice *forte* musi stale kontrolować odpowiedni nacisk i prowadzenie smyczka tak, aby odezwały się współbrzmienia na 3 strunach jednocześnie lub łamanych akordów granych na 4 strunach. Pani mgr Aleksandra Lelek wykonuje te fragmenty z dużą lekkością i finezją, choć czasami brakuje mi wybrzmienia wszystkich składników harmoniczných. Doktorantka z reguły proponuje właściwe tempa dla poszczególnych fragmentów, choć moim zdaniem, powinna zwrócić uwagę na zróżnicowanie tempa i artykulacji w I i II pokazie śpiewnego tematu (pierwszy pokaz, zgodnie z zapisem nutowym powinien być wykonany w tempie *Allegretto tranquillo*, artykulacją *non legato*, drugi oznaczony tempem *Allegro tranquillo*, nieco krótszą artykulacją- *staccato*).

Ostatnim prezentowanym na płycie CD utworem jest *Sonata-Fantazja C-dur* Arama Chaczaturiana. Jest to kompozycja jednoczęściowa, w której zostały wplecione kontrastujące, pod względem charakteru, motywy ludowe. Można usłyszeć tu nie tylko liryczną, rzewną pieśń, ale także żywiołowy, dowcipny taniec. Utwór rozpoczyna się wolnym wstępem w dolnym rejestrze wiolonczeli, gdzie Pani mgr Aleksandra Lelek imponuje pełnym i ciemnym brzmieniem instrumentu. Doskonale wyczuwa różnorodność nastrojów zawartych w zapisie nutowym, dobiera umiejętnie tempo. Stosuje adekwatną artykulację i dynamikę. Całość kończy imponujący, wirtuozowski pokaz techniki oktawaowej. Interpretacja tego utworu jest dla mnie najbardziej przekonująca, a same wykonanie świadczy o dużej swobodzie instrumentalnej Artystki.

Stwierdzam, że trzy pozycje solowej literatury wiolonczelowej Zoltána Kodály, Gaspara Cassadó oraz Arama Chaczaturiana, wykonane przez Panią mgr Aleksandrę Lelek reprezentują wysoki poziom wykonawczy. Pomimo zastosowania wielu nietypowych, czasem zaskakujących rozwiązań interpretacyjnych, wykonanie Doktorantki cechuje pełne zrozumienie treści muzycznych prezentowanych dzieł. Dobry warsztat pomaga pokonać wiele trudności technicznych. Prawidłowa intonacja, odpowiedni dobór artykulacji, a także wrażliwość na niuanse dynamiczne i barwowe pozwalają na uzyskanie bardzo ciekawego efektu końcowego.

Część opisowa pracy, składa się ze streszczenia w języku polskim i angielskim, wstępu, trzech rozdziałów, wniosków końcowych oraz bibliografii. Na samym początku zamieszczono dwa oświadczenia: promotora pani dr hab. Doroty Imiełowskiej oraz Doktorantki o samodzielności w pisaniu pracy. Dołączono także płytę DVD z nagraniami autentycznej muzyki ludowej Węgier, Hiszpanii i Armenii. Praca jest bardzo obszerna i stanowi szerokie spektrum wiedzy na temat wykorzystania folkloru w literaturze muzycznej.

We *Wstępie* Autorka przedstawia cele swoich badań, które koncentrują się na poszukiwaniu motywów ludowych w trzech dwudziestowiecznych kompozycjach wiolonczelowych Zoltána Kodály, Gaspara Cassadó oraz Arama Chaczaturiana. Integrację muzyki ludowej z językiem artystycznym Pani mgr Aleksandra Lelek rozpatruje w szerokim kontekście, uwzględniając aspekty historyczne rozwoju kultury człowieka, wraz ze sferą wierzeń, obyczajowości, a także szeroko pojętej ludowej tradycji muzycznej.

W I rozdziale pt. *Muzyka ludowa, a muzyka artystyczna-bogactwo i różnorodność znaczeń. W stronę klasyfikacji*, Kandydatka tłumaczy pojęcia, które stanowią podstawę wyjścia do jej rozważań: *muzyka ludowa, folklor, folkloryzm*. Powołując się na takie autorytety, jak: A. Chybiński, K. Dobrowolski, czy L. Bielawski wyszczególnia właściwości muzyki ludowej i jej znaczenie w życiu człowieka. W bardzo przystępny sposób tłumaczy także różnicę pomiędzy *folklorem* a *folkloryzmem* i opisuje zastosowanie motywu ludowego w kompozycjach XIX i XX wieku.

W II rozdziale swej dysertacji pt. *Ludowa tradycja muzyczna jako wartość szczególnie ceniona i punkt odniesienia*, Pani mgr Aleksandra Lelek przedstawia rys biograficzny i

sylwetki trzech kompozytorów, którzy byli badaczami i entuzjastami rodzimego folkloru. Zoltan Kodály już w 1903 r. zajął się zbieractwem muzyki ludowej z terenów węgierskojęzycznych, które obejmowały nie tylko Węgry, ale także część Rumunii i Słowacji. Oprócz opracowania zbiorów Vikára, nagrywał także płyty analogowe z pieśniami i tańcami w oryginalnym wykonaniu kapel ludowych. Natomiast Gaspar Cassadó był rodowitym Katalończykiem, który całe życie podkreślał swoją przynależność narodową, a w swoich kompozycjach często nawiązywał do folkloru hiszpańskiego. Aram Chaczaturian, urodzony w Armenii, pomimo, że należał do czołówki kompozytorów radzieckich XX wieku, ściśle był związany z ormiańską muzyką narodową, której motywy chętnie wykorzystywał w swoich utworach. Podsumowując działalność trzech kompozytorów, Autorka podaje trzy przyczyny wykorzystania przez nich spuścizny rodzimego folkloru: patriotyzm, kult narodowej tradycji, a także poszukiwanie różnych inspiracji twórczych.

Trzeci rozdział pt. *Warstwa brzmieniowa i kontekst kulturowy motywów ludowych jako źródła inspiracji artystycznej - wykonawczej*, zawiera szczegółową analizę omawianych kompozycji na wiolonczelę solo. Ich materiał melodyczno-rytmiczny Doktorantka porównała z autentyczną muzyką ludową Węgier, Hiszpanii i Armenii. Przykłady ilustrujące motywy ludowe i brzmienie instrumentów rodzimych zostały nagrane na dodatkowej płycie DVD, dołączonej do pracy. Najważniejszą jednak częścią tego rozdziału jest opis własnych koncepcji dotyczących interpretacji, a także związany z tym dobór środków techniki instrumentalnej. Moim zdaniem, Pani mgr Aleksandra Lelek jest artystką w pełni świadomą zadań, jakie stają przed wiolonczelistą, który wykonuje jedno z najtrudniejszych pozycji solowej literatury wiolonczelowej. Kreatywność Kandydatki w kontekście rozległej wiedzy teoretycznej potwierdza jej talent i inteligencję twórczą.

We *Wnioskach końcowych*, Kandydatka podsumowuje wyniki swoich badań. Stwierdza, że bardzo szczegółowa i wnikliwa eksplikacja teoretyczna na pewno pomogła jej stworzyć bardziej przemyślaną interpretację kompozycji Zoltána Kodály, Gaspara Cassadó i Arama Chaczaturiana.

W *Bibliografii* pracy znalazły się zarówno teksty źródłowe, jak i 31 pozycji fachowej literatury polskiej z zakresu teorii muzyki i etnomuzykologii oraz 13 źródeł polsko i obcojęzycznych dotyczących kompozytorów, których utwory Doktorantka omawiała.

Opis dzieła artystycznego jest integralnie związany z nagraniem na płycie CD dziełem artystycznym, a całość stanowi na pewno bardzo interesującą pozycję dotyczącą wykonawstwa wiolonczelowego.

Podczas zapoznawania się z pracą doktorską, przeszkadzały mi trochę pewne niedociągnięcia, które nie wpływają co prawda na wartość merytoryczną, ale bardzo utrudniły mi dokonanie oceny. Przede wszystkim przesłana płyta CD z zapisem dzieła artystycznego, została nagrana w formacie MP3 czyli zawiera pliki z tzw. kompresją stratną, co powoduje niesatysfakcjonującą jakość dźwięku. Brakuje danych dotyczących miejsca, daty i autora nagrania, a także szczegółowego programu płyty. Poszczególne części utworów cyklicznych (Z. Kodály i G. Cassadó) nie zostały zapisane na płycie w pojedynczych plikach, tylko stanowią całość. Opis dzieła dostarczono tylko w formie papierowej, pomimo, że w swoim oświadczeniu Doktorantka napisała, że dołączyła również wersję elektroniczną. Bardzo obszerny objętościowo opis dzieła artystycznego zawiera spis treści, ale nie został on niestety opatrzony numeracją stron. Płyta DVD, zawierająca przykłady reprezentatywnej muzyki ludowej nie została opisana, a w *Bibliografii* brakuje informacji, z jakich źródeł pochodzą załączone nagrania.

### **Konkluzja**

Praca doktorska Pani mgr Aleksandry Lelek pt. *Motywy ludowe w utworach na wiolonczelę solo Zoltána Kodály, Gaspara Cassadó i Arama Chaczaturiana w kontekście zagadnień interpretacyjno-artystycznych* jest z pewnością oryginalnym rozwiązaniem problemu. Wykonanie dzieła stoi na wysokim poziomie artystycznym. Natomiast w opisie, Doktorantka porusza problematykę inspiracji twórczości kompozytorów XX wieku muzyką ludową i konsekwencje z tego wynikające dla wykonawcy, który tworząc własną interpretację, nie tylko powinien kierować się intuicją, ale musi świadomie budować swoje wizje, w oparciu o wiedzę teoretyczną. Kandydatka dzieli się także osobistymi doświadczeniami związanymi z wykonawstwem instrumentalnym, podaje praktyczne rozwiązania problemów technicznych zawartych w prezentowanych utworach. Uważam, że praca ta na pewno wzbogaca polską literaturę fachową, a w przyszłości może stać się punktem wyjścia dla kolejnych rozważań i badań naukowych nad interpretacją utworów wiolonczelowych XX i XXI wieku.

Stwierdzam, że praca doktorska Pani mgr Aleksandry Lelek bez zastrzeżeń spełnia wymagania art. 13 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

*Agata Jarecka*